

എൻ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെ

ശ...നനു നിനേ ആരോ കരയുന്നു.

പ്രദേശം അങ്ങനോടു പറഞ്ഞല്ലോ നീ ഈ കാണുന്ന ഇടക്കു വഴിയിലും വന്നാൽ മതി നിന്ന് കൈനൊ കാണാമെന്ന്. നാൻ തളർന്നു. പ്രദേശം പകലാതെ വെയിൽ എനിക്കു സഹിക്കുന്നതിലും അപ്പു റമാൻ. എൻ്റെ തക്കല്ലോം അടർന്നു പോയിരിക്കുന്നു. രാത്രിയിലെ തന്നെപ്പു അതിശ്വേച്ഛാരമായിരിക്കുന്നു പ്രദേശം എൻ്റെ അസ്ഥികൾ കോച്ചുന്നു. കാലിൽ കുർത്തമുള്ളുകളും കുപ്പിച്ചിലുകളും ലാടംപോലെ തരം ചീരിക്കുന്നു. വശങ്ങളിലെ കട്ടാരമുള്ളുകൾ കൊണ്ട് ശരീരം മുറിഞ്ഞ് രക്തം വറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഭാണ്യ തിലിലെ അപ്പവും വെള്ളവും വറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. കാടുമുഗങ്ങളും ശർജ്ജനം മനസ്സിനെ ഭീതിക്കാണ്ട് നിച്ചിരിക്കുന്നു. നാൻ തളർന്നു. ഒടിപോലും വയ്ക്കാൻ ഇനി വയ്ക്കു പ്രദേശം.

ശബ്ദം:

നാൻ നിനോട് പറഞ്ഞില്ലോ മകനെ നിന്നു സാധിക്കും, അല്പപംകുടെ ശ്രമിക്കുക. നീ എന്തി കഴിഞ്ഞു. തളരുത്. എഴുനേരൽക്കുടെ കാകൻ വനു കഴിഞ്ഞു. എഴുനേര് കൈച്ചിക്കുക. 40 ദിവസംകുടെ യാത്രചെയ്യുക. നിന്നു സാധിക്കും.

ശിഷ്യൻ:

ഗുരോ, അങ്ങയെ എനിക്കു വിശ്വാസമാണ് പക്ഷേ എനിക്കിനിയും വയ്ക്കു എങ്കിലും ഈ അപ്പവും നിന്നുവും നാൻ കൈച്ചിച്ച് ഒരിക്കൽക്കുടെ പരിക്ഷിക്കാം. അവിടുനേരേ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരണെ.

പരദേശവാസിയും വധയും കേൾവും നിന്നെതിരെ ജീവിതത്തിലെ ഇംഗ്രെക്കളാണ് നാം കേൾക്കുന്നത്. അപ്പു, ഇതെന്റെ അന്തഃകരണത്തിൽ നിന്നല്ലോ കേൾക്കുന്നത്? പരിക്ഷിണിതനായ, തളർന്നവനായ, നിരാഗനായ എൻ്റെ നെടുവിൽപ്പുല്ലോ നാൻ കേടുത്. അതെ അതുതനെ മനുഷ്യാ.

ഉള്ളര അവേശത്തോടെയാണ് നാനീ ജീവിതയാത്ര ആരംഭിച്ചത് ഉംഖജ്ജസ്പലനായിരുന്നു. വിശ്വാസിയായിരുന്നു. ശുഭപ്പതിവിശ്വാസിയായിരുന്നു. പക്ഷേ എല്ലാം അവസാനിച്ചും എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്ന തല്ലേ സത്യം. നേരിട്ട് പരിക്ഷയിലെല്ലാം പുജ്യനായി പുറത്തായി. മുട്ടിയ വാതിലെല്ലാം കൊട്ടിയടക്കപ്പെട്ടു. അവഗണന, വേദന, രോഗം ഇവയെല്ലാം എന്നെപ്പിടിക്കുടി. ജനിച്ചുപോയ ദിവസത്തെ ശപിക്കേണ്ട അവസ്ഥ. ഇനി മുതി ഒന്നുവെന്നതിയാൽ മതിയെന ചിന്ത. അതെ ഈ ജനി-മുതികൾക്കിടയിൽപ്പെട്ട് ഉശ്രൂന എൻ്റെ കരച്ചിൽ തന്നെയാണതു എങ്കിലും ആ സ്വരം എന്നെ യെരുപ്പെടുത്തുന്നു. അഭ്യാസിക്കുന്നവരെ ഭാരം ചുമക്കുന്നവരെ എൻ്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് വരിക. നാൻ നിന്റെ ഭാരം വഹിക്കാം ഇതാ നാൻ നിന്നു കൈവേണിക്കാതിരിക്കയാണ് നീ വരില്ലോ? ഈ ലോകത്തിനപരിചിതമായ ശബ്ദം അനുകൂലയും ദിപനാളം, കരുതലിന്റെ ചിരാത്. എനിക്ക് അങ്ങിൽ പ്രത്യാശ ഉണ്ട് പ്രദേശം. നിങ്കൽ എൻ്റെ ഭാരം അഭേദ എല്പിക്കാം. നീ എൻ്റെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുടക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാണല്ലോ.

എങ്കിലും പ്രദേശം നാൻ ക്ഷീണിതനാണ്, എൻ്റെ വിശ്വാസം ക്ഷീണിക്കുന്നു. എൻ്റെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരണം(ലുക്കോസ് 17:5)

ഇടർച്ചകളാലും ഭാരങ്ങളാലും വലയുന്ന ജനങ്ങളോടു തന്നുതന്നെ പറയുകയാണ്: ഇടർച്ച നിന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്നൊഴിവാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. പരിക്ഷിതനെ വിജയമുള്ളു(യാക്കോസ് 1:12). നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിനു നേരിച്ച കഴിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു(യോഹ 16:2). ജയിക്കുന്നവനു ജീവവുക്കഷത്തിന്റെ ഫലവും വാടാത്ത കിരീടവും കൊടുക്കും. പക്ഷേ ഇടർച്ചവരു തന്നുന്നവനു അയ്യോ കഷ്ടം അവൻ ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്ന്. നീ ഇടർച്ച സഹിക്കുന്നവനോ ഉണ്ടാക്കുന്നവനോ? നിന്നു നീ തന്നെ മാർക്കിടുക.

പിന്നെയും തന്നുരാൻ പറയുന്നു: ഒരുവൻ ദിവസം നിനോട് പിശയ്ക്കുകയും ഏഴുവട്ടവും നാൻ പിശേച്ചതു എന്നു പറയുകയും ചെയ്താൽ അവനോട് ക്ഷമിക്കുക(ലുക്കോസ് 17:3-4). ഈ രീതിശാസ്ത്രം ശിഷ്യംാർക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതിലും അപ്പറമായിരുന്നു. കണ്ണിനു പകരം കണ്ണു പാളിനു പകരം പല്ലു എന്ന് വിധിച്ചിപ്പിച്ചുതിട്ടിൽ ഒരു പുണ്ണാളൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അതെ സഹോദര മനുഷ്യൻ്റെ നീതി ഓന്ന് ദൈവത്തിന്റെ നീതി മറ്റാണ്. എല്ലാം പൊറുക്കുന്ന എല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്ന ദൈവമാണ് നിന്റെത്. എങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് നിന്നു അങ്ങനെ ആയിക്കുടാ എന്ന ചോദിച്ചിപ്പോഴാണ് ശിഷ്യംാർ ഗുരുവിനോട് ചോദിക്കുന്നത് ഗുരോ തൈങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരണമെ. ഗുരുവും ശിഷ്യനും തമിലുള്ള ദുരം, ദുരം തന്നെയാണ് മകനെ. ഗുരു ബലപൂരിന്ത ധരിച്ച് അമ്മയും ഉദരത്തിലും കല്പിടാവിലും കിടന്നപ്പോൾ അവൻ മനപ്പരിക്കുകയായിരുന്നു. തച്ചൻ്റെ മകനെന്നും ബേൽസബ്ബൈബെന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ്റെ മുഖം ചമിപ്പോയില്ല. തുപ്പലേറ്റപ്പോഴും അടിക്കൊണ്ടപ്പോഴും വിസ്താരക്കുടിൽ നിർത്തിയപ്പോഴും സുസ്ഥമേ രവഭന്നായിരുന്നു. ആണികളേറ്റപ്പോഴും വിലാവു കുത്തിത്തുള്ളപ്പോഴും ആർത്തനാദം പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല. അവൻ പാപത്തെക്കൊന്നു, സാത്താനെ ജയിച്ചു, ജീവനെ നേടിതന്നു.

ഇനി പറയു നിന്നു താഴ്മവരിക്കാൻ എന്തേ പ്രയാസം, നിന്നിതനാകാൻ എന്തേ ഇതു അകലാപ്പ്? പീഡിതനാകാനും രോഗിയാകാനും ദൈവപരിത്തിനേര്പ്പിച്ചുകൊടുക്കാനും എന്തേ സംശയം? നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക ഗുരുവേ എൻ്റെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കണെ നാം തമിലുള്ള ദുരം കുറയ്ക്കണമെ.